

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **V.M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti ve věci návrhu žalobce ze dne 24.4.2012 na opatření proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb, správního řádu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá, aby soud uložil žalovanému vydat rozhodnutí v řízení o návrhu žalobce ze dne 24.4.2012 na opatření proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb, správního řádu, dále jen „správního řádu“. Žalobce navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým by rozhodl, že žalovaný je povinen „vydat usnesení dle ustanovení § 80 správního řádu ve lhůtě pěti dnů od nabytí právní moci rozsudku proti nečinnosti KÚ Kraje Vysočina“ a „vyrozumět žalobce ve lhůtě pěti dnů od nabytí právní moci rozsudku, zda jeho podnět byl vyhodnocen jako důvodný či nikoli.“

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce se obrátil na žalovaného ohledně namítané nečinnosti opakovaně, žalovaný naposledy ve věci "opatření proti nečinnosti JUDr. C., úřednice OÚPSŘ kraje Vysočina" žalobci písemností č.j. 39470/2011-83/438, ze dne 17.2.2012, sdělil, že vzhledem k tomu, že po nabytí právní moci rozsudku Nejvyššího správního soudu a vrácení spisového materiálu týkajícího se dané věci vydal Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu, rozhodnutí sp.zn. OUP 135/2011 Cí-25, č.j. KUJI 10386/2012, ze dne 10.2.2012, kterým zrušil rozhodnutí Městského úřadu Pacov, odboru výstavby, čj. Výst.2858/2004/Ma ze dne 23.1.2008, a nevede tedy již žádné řízení, není v dané věci nečinný a je proto bezpředmětné proti jím namítané nečinnosti činit opatření. Žalovaný je toho názoru, že žaloba neobsahuje žádné důvody, které by

dokládaly nečinnost správního orgánu, a proto navrhuje, aby soud tuto žalobu v plném rozsahu zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobu a rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“).

Soud se v první řadě zaměřil na věcné posouzení, zda-li jsou splněny podmínky § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“, kladené na rozhodnutí, jehož vydání se žalobce touto žalobou domáhá.

Dle žalobního tvrzení se žalobce domáhal vydání rozhodnutí o žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu podané dle ust. § 80 odst. 3 správního řádu.

Podle § 80 odst. 1 správního řádu nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví.

Podle odst. 3 tohoto ustanovení opatření proti nečinnosti může nadřízený správní orgán učinit i v případě, kdy je z okolností zjevné, že věcně a místně příslušný správní orgán nedodrží lhůtu stanovenou pro vydání rozhodnutí o žádosti nebo zahájí řízení z moci úřední anebo v řízení řádně pokračovat. Po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí **může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.**

Podle odst. 4 tohoto ustanovení nadřízený správní orgán může

a) přikázat nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednání nápravy nebo vydal rozhodnutí,

b) usnesením převzít věc a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu,

c) usnesením pověřit jiný správní orgán ve svém správním obvodu vedením řízení, nebo

d) usnesením přiměřeně prodloužit zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, lze-li důvodně předpokládat, že správní orgán v prodloužené lhůtě vydá rozhodnutí ve věci, a je-li takový postup pro účastníky výhodnější; přitom přihlíží ke lhůtám uvedeným v § 71 odst. 3.

Podle odst. 6 tohoto ustanovení usnesení podle odstavce 4 se oznamuje správním orgánům uvedeným v odstavci 4 písm. b) až d) a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1; ostatní účastníci se o něm vyrozumí veřejnou vyhláškou. Usnesení nadřízený správní orgán vydá i v případě, že žádosti účastníka podle odstavce 3 věty druhé nevyhoví; toto usnesení se oznamuje pouze tomuto účastníkovi; proti tomuto usnesení se nelze odvolat.

Z výše citovaného textu ust. § 80 správního řádu vyplývá, že usnesení vydávané nadřízeným správním orgánem podle § 80 správního řádu nemá charakter rozhodnutí meritorního, kterým by se závazně určovala práva nebo povinnosti účastníků řízení a směřuje vždy vůči správnímu orgánu. Jeho předmětem je ochrana práv účastníků řízení na to, aby bylo rozhodnutí vydáno v zákonné (případně přiměřené) lhůtě. Jedná se jednoznačně o rozhodnutí

procesního charakteru. Z ustálené judikatury správních soudů, včetně Nejvyššího správního soudu vyplývá, že lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu je pouze lhůtou pořádkovou. Její překročení je sice vadou správního řízení, nikoli však takovou vadou, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí o věci samé a tudíž zrušení takového rozhodnutí soudem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2006 čj. 6 Ads 50/2005-63 a rozsudek ze dne 5. 9. 2007 čj. 3 As 44/2007-62). Účastník řízení se v případě překročení lhůty pro vydání rozhodnutí může za splnění zákonem stanovených podmínek domáhat ochrany žalobou proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s., popř. též náhrady škody podle zákona č. 82/1998 Sb., vznikla-li mu v důsledku překročení lhůty pro vydání rozhodnutí škoda.

Podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“, : „Ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.“

Z citovaného textu zákona vyplývá, že se **žalobou na ochranu proti nečinnosti lze domáhat vydání rozhodnutí nebo osvědčení pouze ve věci samé.**

Žalobou na ochranu proti nečinnosti se, jak bylo výše uvedeno, nelze domáhat vydání rozhodnutí o návrhu dle § 80 správního řádu, neboť nejde o rozhodnutí ve věci samé, ale o prostředek na ochranu proti nečinnosti. Jestliže se tedy žalobce touto žalobou na nečinnost domáhal vydání rozhodnutí dle § 80 správního řádu, nemůže být s touto žalobou být úspěšný. Shodný názor je konstantně zastáván i judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek NSS ze dne 31.1.2008, čj. 9 As 76/2007-52, www.nssoud.cz): „...ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. chrání před nečinností správního orgánu s důsledkem nerozhodování ve věci samé, nikoliv však před jinými procesními vadami rozhodnutí či správního řízení, nebo před rozhodnutími nezákonnými z hlediska práva hmotného (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2004, č. j. 2 Ans 1/2004 - 64, publikovaný pod č. 670/2005 Sb. NSS).

Pokud tedy správní orgán (vadně) žádosti účastníka řízení o uplatnění opatření proti nečinnosti nevyhoví, ať už z důvodů věcných (tj. nadřízený orgán shledá, že podřízený správní orgán není nečinný) nebo formálních (jako je tomu v případě žalobce), žalobce má možnost domáhat se ochrany svých práv u soudu v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu při vydání meritorního rozhodnutí, nebo-li rozhodnutí ve věci samé, nikoliv při vydání rozhodnutí o žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu podané dle ust. § 80 odst. 3 správního řádu. Soud pak v takovém řízení sám posuzuje, zda je nebo není dána nečinnost žalovaného správního orgánu a pokud dospěje k závěru, že správní orgán je nečinný, uloží mu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon (§ 81 odst. 2 s. ř. s.). Při svém rozhodování pochopitelně není soud nijak vázán rozhodnutím správního orgánu nadřízeného žalovanému správnímu orgánu a může uložit povinnost vydat rozhodnutí i tehdy, pokud žádost o opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu byla zamítnuta.

Shora uvedený závěr přitom nelze v žádném případě označit za odmítnutí soudní ochrany, neboť jak bylo uvedeno, proti nezákonnému postupu správních orgánů při rozhodování o žádosti účastníka řízení o opatření proti nečinnosti se může účastník řízení bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti při vydávání rozhodnutí ve věci samé, která navíc představuje podstatně účinnější prostředek ochrany práv účastníků řízení. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu totiž soud může sám přímo uložit nečinnému správnímu orgánu, aby ve věci vydal rozhodnutí, soud tak sám s konečnou platností rozhodne o procesním právu účastníka řízení na vyřízení věci bez zbytečných průtahů.

Vzhledem ke shora uvedenému soudu nezbylo než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. září 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu